

bende mere specielle Reform, som jeg nu har bebudet, maatte blive vedtagen, dog vil trænge dertil.

Rode: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Offentliggørelse af Krigsretsdommen i det Sammendrag af „Politiken“, der ugentlig udgaar for Danske i Udlandet. Det ærede Medlems Forespørgsel var mig ikke ganske klar. Jeg ved ikke, om han mente, at det var uheldigt, at Dommen var kommen til de Danske i Udlandet, og jeg skal indrømme, at det kan ikke være opmuntrende for nogen at give Danske i Udlandet Efterretning om, at en saadan Dom afsiges herhjemme. Men et Fortielse-system, hvorved man undlader at meddele Kendsgerninger, tror jeg aldrig er hensigtsmæssigt. Hvis det derimod var Kommentarerne og Kritikken af Dommen, han sigtede til, vil jeg sige, at jeg tror, det vilde være overmaade uheldigt, hvis de Danske i Udlandet ikke bleve bekendte med, at der herhjemme rejstes en kraftig og bestemt Indsigelse imod en saa umoralisk Dom som den nævnte. Det ærede Medlem angav som sin Opfattelse, at Staten krævede et moralsk og sædeligt Grundlag, og at dette moralske og sædelige Grundlag havde været Baggrunden for den Krigsretsdøm, der var afsagt. Jeg vil tværtimod sige, at denne Krigsretsdøm er i hele sin Form, i sit Indhold og i sine Virkninger umoralisk, thi det er umoralisk at krænke en Ret, som alle Borgere have, overfor nogle ganske enkelte.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) er her i den ejendommelige Stilling, at han stadig opføres paa Officerernes Vegne. Han sluttede sin sidste Tale med, at naar det og det finder Sted, da have Officererne intet Værn her i Landet. Den Krigsretsdøm, som her er afsagt, er af den Art, at hvis der ikke træffes Forandringer, saaledes at den ikke kan gentage sig, saa have Underofficerer af bestemte Anskuelse intet Værn. Jeg tror, den Mødsigelse, hvori det ærede Medlem er kommen, er overordentlig beklagelig for ham. Det ærede Medlem ved, at jeg nærer en overmaade stor Agtelse for hans Person, bl. a. fordi han er en af de faa Officerer, som leve efter deres Religion. Netop derfor beklager jeg, at han paa dette Omraade stadig ene her i Tinget vil forsvare den Krænkelse, som er tilføjet en veltjent Underofficer. Det sva-

†

rer ikke til mine Forestillinger om hans ridderlige Sindelag.

Borghjerg: Den Forbitrelse, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) viser overfor Socialdemokraternes Omtale af hans Deltagelse i disse Dages Debat, forekommer mig at røbe, at det ærede Medlem har følt sig ramt af denne Omtale. Jeg skal imidlertid her gentage, hvad jeg sagde i en Afbrydelse til det ærede Medlem, at „Social-Demokraten“ i Morgen skal aftrykke hans Udtalelser paa dette Punkt i deres Helhed og ordret. Saa tror jeg ikke, det ærede Medlem kan beskyldes os for at gøre ham Uret, og saa ville vi ganske roligt overlade Læserne Dommen om, hvorvidt vor Opfattelse af hans Udtalelser eller den, han selv i Dag vilde lægge deri, er rigtig, uden at det dog forekommer mig, at det lykkedes ham at lægge anden Mening deri end den ganske tydelige og aabenbare. Det ærede Medlem staar jo i denne Sag ikke blot som Ordfører for sin snævrere lille Gruppe, men, saa vidt jeg skønner, som Ordfører for hele det samlede, i denne Sag forenede Højre — jeg har ikke opfattet, at der er nogen anden Ordfører for Højre, heller ikke for 13-Mands Gruppen —, og hvis han virkelig tror, han har Ret i, hvad han nylig udviklede, og kan faa sit Parti med dertil, hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, at Regeringens Stilling overfor Odense-Affæren vilde medføre et Anarki i Hæren, som vilde gøre Hæren usikkert til at varetage den Opgave, som paahviler den efter Grundlovens § 89, den, der handler om den væbnede Magts Indskriden overfor Opløb, altsaa den Opgave, som det ærede Medlem en Gang i en Artikel har betegnet med de Ord: „Hærens Værn om det bestaaende imod den indre Fjende“ — det er denne Opgave for Hæren, for Militærvæsenet, for Militarismen, som det ærede Medlem er bange for skal blive undergravet ved det, her sker —, hvis han har den Opfattelse, vil jeg bede ham eller hans Parti om at stille et Mistillidsvotum til Regeringen eller Forsvarsministeren, hvad de jo have Ret til og her have Lejlighed til. Det vil da blive interessant at se, om der kan blive Flertal derfor, om de Mænd, der tidligere have paataalt Husar-Affæren, Sønderøks-Affæren og Aalborg-Affæren, ville stemme derfor. Det vil da blive interessant at se, om et saadant Mistillidsvotum kan faa Flertal. Og hvis det faar Flertal, saa vide vi, at det danske Folk